

Александр

Є люди, які не підвладні рокам, а їхні ювілеї несподівані не тільки для них, а й для родини, друзів, колег, співробітників, знайомих. Несподівані – бо енергія випромінює, діяльність не вщухає, оптимізм і віра в майбутнє перевершують усі можливі показники. Саме до таких людей належить наш

Ювіляр – Богдан Якимович.

Годі перелічити наукові, культурні, громадсько-політичні заходи, які відбулися в Галичині і далеко за її межами, до яких був і нині причетний Богдан Якимович. Іван Франко – його духовний батько, Маркіян Шашкевич – енергійний поборник пітьми, Тарас Шевченко – зразок єднання таланту і мужности. Без належного вшанування, завдяки Богданові, не залишається ніхто – від Григорія Сковороди до Івана Драча, над меморіальним комплексом якого, попри недугу, працює зараз. Коло його наукових інтересів теж безмежне: історія рідного краю, історія українського війська та військова термінологія, історична біографістика, а найбільше захоплення – студіювання українських друків, якими промережене його життя, як сорочка-вишиванка – незмінна супутниця наукових конференцій, святочних заходів, родинних зустрічей.

З роси і води Богдане! Перемоги над швидкоплинними роками, наповнення їх плідною працею, Вірою, Надією та Любов'ю!

Здоров'я міцного, мирного неба над коханою Україною, сили і насаги тішити родину, реалізувати численні творчі плани, ворухобити нас колег, спонукати до дії!

Високоповажний Ювіляре, Шановний Професоре, Дорогий Богдане –
Ad multos annos!

Деканат історичного факультету
Львівського національного університету
імені Івана Франка
Катедра історичного краєзнавства